

Návštěva z České republiky

TANEČNÍ RECENZE

ORA BRAFMANOVÁ

**Balet NDM:
Rossiniho karty (Česká republika);
Herzlija,
3. května 2023**

Ostravský baletní soubor Národního divadla moravskoslezského, jenž je zároveň soubor multinárodní a plný energických a nadaných umělců, během své první návštěvy Izraele představil dvě současné choreografie pod názvem *Rossiniho karty*.

Komponovaný večer zahájily *Následky* španělského choreografa Juanja Arquése, jenž je nejvýraznější osobností současné taneční scény.

Ostravský balet v posledních letech udělal mnoho pro to, aby do svých plachet vnesl svěží vítr. Ten mimo jiné přináší spolupráce se známými jmény, jako je Mauro Bigonzetti, jehož *Rossiniho karty* daly název celému komponovanému večeru.

Úvodem představení dokázal ansámbl svým talentem ochromit všechny přítomné v sále. Dílo obsahovalo spoustu vizuálních „lahůdek“ a efektních scén na tělo tanečnickům.

Arquésovy *Následky* reflektují vztah mezi člověkem a přírodou a také vliv současné moderní techniky. Důraz je kladen na světelný design, který má upoutat divákovu pozornost, a tím upozadit pár strukturálních problémů choreografie. Jako by dílo chtělo nabídnout velikou škálu velmi zajímavých prvků, bohužel však v horizontu 20 minut tato snaha spíše ubírá na propracovanosti a kohezi

uměleckého záměru.

Rossiniho karty uznávaného Itala Maura Bigonzettiho jsou naopak bohatou hostinou, kterou doprovází přiznaná živá hudba z pera oblíbeného Gioachina Rossiniho v podání pianisty Michala Bárty. Bigonzetti je velmi zkušeným choreografem a jeho portfolio choreografií často ožívá v podání světových tanečních souborů.

Rossiniho hudba má vždy šmrnc, humor a obsahuje vkusné prvky, což Bigonzettimu jistě a doslova hrálo do karet. Bigonzetti v mnoha ohledech stylisticky souzní s velikány 20. století, jako jsou Kylián nebo Mats Ek, jejichž díla jsou plná kreativity, emocí a sofistikovanosti.

Bohužel není možné věnovat pozornost všem úchvatným momentům, o které v *Rossiniho kartách* není nouze. Nicméně mezi vrcholné se řadí scéna, ve které minimalisticky oděni tanečníci sedí na židličkách u dlouhého stolu a jejich 14 párů rukou se pohybuje ladně, hlavy se otáčejí synchronně a nohy udávají rytmus, který se zrychluje a sílí. Harmonie se proměňuje ve vášnivou bouři.

Další nezapomenutelnou scénou byl duet muže a ženy. Komponovaný večer obsahoval spoustu impozantních duetů, nicméně tento v intencích zpomaleného záběru byl nejlepší. Spletenec dvou bytostí navzdory omezenému rejstříku lidského pohybu nabídl divákovi nespočet akrobatických pozic, jejichž plynulost a krása přivedla diváky v neskonalý úžas. Nebyl to duet, který by divák čekal a který by byl založen na citových vazbách či vzájemné spřízněnosti. Byl to kompoziční klenot, který svým ztvárněním nabyl křišťálového lesku.

Vyjma pár rušivých elementů vycházejících z řad publika, vidět *Rossiniho karty* bylo úžasným zážitkem.